

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **J. K. i M. B.**

skazanych za popełnienie czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.) w dniu 23 października 2024 r.,

wniośków obrońcy o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. akt II AKa 108/21,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 9 lipca 2021 r., sygn. akt II K 26/20,

po s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Na wstępie należało zauważyć, że samo wniesienie wniosku o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem skazującym nie uzasadniało wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. W nadzwyczajnym środku zaskarżenia, wniesionym od prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego skazujący dwójkę sprawców za popełnienie

przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. na kary m.in. pozbawienia wolności: rok i sześć miesięcy – J. K. na i na rok - M. B. , obrońca zamieścił dwa postulaty wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia. Wnioskodawca zbagatelizował całkowicie, że uznanie takiego postulatu za zasadny mogło być następstwem zupełnie wyjątkowych względów, których autor w przedmiotowej sprawie nie wykazał. Powołując konieczność odstępstwa od reguły wyrażonej w art. 9 k.k.w., obrońca wskazał na sytuację rodzinną skazanych. Wykazana okoliczność w żadnym wypadku nie mogła być podstawą do zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., a co najwyżej mogłaby uzasadniać starania o odroczenie lub przerwę w wykonaniu kary (art. 150 i 153 k.k.w.). Podobnie nie mogły takiego skutku odnieść dywagacje obrońcy na temat bezskutecznych rezultatów egzekucji komorniczej. Twierdzenia te były całkowicie dowolne i nie mogły mieć żadnego znaczenia dla odstępstwa od zasady wykonalności orzeczenia.

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia

[J.J.]

[ms]